

10. roráty (15. prosince): NENÍ ČLOVĚK TEN, ABY SE ZAVDĚČIL VŠEM

Iz 48,17-19: učím tě, abys měl úspěch; kdyby sis hleděl mých přikázání, tvůj blahobyt by se rozleval jako řeka a tvé štěstí jako mořské vlny.

Mt 11,16-19: toto pokolení je jako děti, které sedí na tržišti a volají na své druhy: hráli jsme vám, ale vy jste netancovali.

Děti dostanou obrázek dětí

Prorok Izaiáš připomíná, jaké by to bylo, kdyby lidé nehřešili, ráj na zemi. Byl to hřích, který zmařil štěstí prvních lidí a je to hřích, který maří štěstí lidí i dnes.

Lidé se tomu smějí, že život bez hříchu je nesmysl. Ale ti samotní si stěžují, jak je život mezi lidmi krutý a nesnesitelný.

Ježíš nás proto přirovnává k trucovitým dětem, které si nechtějí hrát s druhými dětmi. Nechtějí přijmout hru, která se jim nabízí. Jedni rozčepýření s naježenými vlasy povykují na druhé.

Když Jan Křtitel vybízel k lidem k pokání, tak se to některým nelíbilo. Když naopak Ježíš, aby se dostal do blízkosti hříšníkům, chodil po oslavách a tam jedl a pil, tak se to týmh lidem zase nelíbilo. Tak si vyberte a buďte z toho moudří, jak se říká.

S námi, pokud následujeme Ježíše vedeni Duchem Svatým, je to podobné. Také na nás se budou někteří lidé dívat přes prsty, ať už uděláme cokoli. S tím musíme počítat a takové situaci se i zasmát. Stačí si ty, co se na nás křesťany dívají přes prsty, představit jako malé uličníky s roztrženými tepláky hádající se rozjezení o míč. Ovšem i když náš pohled bude na ně komický, musíme i takové mít rádi a nepohrdat jimi.

Proto pokračujeme dále v denních modlitbách, zvláště za ty, se kterými se denně setkáváme.